

Δεκέμβριος.

Κυριακή 7η Δεκεμβρίου 2025

Κυριακή Γ' Λουκᾶ.

(Λκ. 13, 10 – 17).

«*Ἦν δέ διδάσκων*» (Λκ. 13, 10).

Σήμερα βλέπουμε στο εὐαγγελικό ανάγνωσμα τῆς Κυριακῆς τόν Ἰησοῦ Χριστό νά διδάσκει σέ μία Συναγωγή. Εἶναι Σάββατο. Καθώς ὁ Κύριος διδάσκει στή Συναγωγή, βλέπει μία συγκύπτουσα γυναίκα μπροστά Του. Ἀπλώνει τά χέρια Του, τή θεραπεύει καί ἔτσι ὁδηγεῖ τόν ἀρχισυνάγωγο σέ ἀγανάκτηση, διότι, κατά τή στενομυαλιά αὐτοῦ τοῦ ὑποκριτῆ, ἡ ἀγάπη δέν ἔχει θέση τά Σάββατα ἤ, ὅπως τόν ἐπιτιμᾷ ὁ Χριστός, ἡ ἀγάπη ἔχει θέση τά Σάββατα ἀλλά μόνο γιά τά ζῶα. Οἱ ἄνθρωποι μποροῦν τά Σάββατα νά ὑποφέρουν καί νά

ὕπομένουν, γιά νά μή καταστρατηγηθεῖ ἡ ἀργία τοῦ Σαββάτου! Ἔτσι, ἐκεῖνο τό Σάββατο ἡ συγκύπτουσα ἀνορθώθηκε καί ὁ ἀρχισυνάγωγος κατέπεσε. Στό πρόσωπό της φάνηκε τό ἀληθινό νόημα τοῦ Σαββάτου καί στό πρόσωπο τοῦ ὑποκριτῆ ἀρχισυνάγωγου φάνηκε ἡ πνευματική ἀναπηρία πού διακατέχει τούς ψεῦτες καί ὑποκριτές ὅλων τῶν ἐποχῶν.

«Ἦν δέ διδάσκων» ὁ Ἰησοῦς στή Συναγωγή ἀλλά ὅχι μόνο θεωρητικά. Δίδασκε πρακτικά καί ἐποπτικά. Δίδασκε, ἐπειδή εἶχε τό ἀξίωμα τοῦ Προφήτη. Ἦταν χρισμένος νά εἶναι ὁ μόνος Μεγάλος Διδάσκαλος, ἐπειδή Αὐτός εἶναι ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι τυχαῖο πώς κάποτε εἶπε γιά τόν ἑαυτό Του: «νά μὴν καλέσετε κανέναν καθηγητή πάνω στή γῆ, διότι ὁ μόνος Καθηγητής εἶναι ὁ Χριστός». Δίδασκε μέ πυγμή καί βεβαιότητα «ὡς ἐξουσίαν ἔχων», ἐπειδή τά λόγια Του ἦταν γεμάτα ἀπό δύναμη καί ζωή. Ὁ Διδάσκαλος Ἰησοῦς δέν διδάσκει, γιά νά κάνει τούς

ανθρώπους πιά σοφούς κατά κόσμον και νά
 τούς πλουτίσει μέ γνώσεις. Διδάσκει, γιά νά
 κάνει τούς ανθρώπους πιά σοφούς κατά Θεόν.
 Σκοπός Του είναι νά ανοίξει τόν νοῦ τῶν
 ἀκροατῶν Του, νά καθαρίσει τήν καρδιά τους
 και νά ἰσορροπήσει τά κομμάτια τῆς ψυχῆς
 τους. Σκοπός τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου είναι
 νά ἐλευθερώσει τούς ανθρώπους ἀπό τά ψέ-
 ματα και τίς πλάνες, γι' αὐτό πάλι κάποτε
 εἶπε: «γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν και ἡ ἀλήθεια
 ἐλευθερώσει ὑμᾶς». Διδάσκει, γιά νά μεταδώ-
 σει στους μαθητές Του τήν ἀλήθεια. Ἡ
 ἀλήθεια, βεβαίως, δέν είναι μία ἰδέα ἢ μία θε-
 ωρία. Ἡ ἀλήθεια είναι πρόσωπο. Είναι τό δικό
 Του πρόσωπο. Γι' αὐτό ἐπίσης σέ ἄλλη συνά-
 φεια εἶπε: «ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός και ἡ ἀλήθεια και
 ἡ ζωή». Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ ἔχει σάν μο-
 ναδικό περιεχόμενο τό δικό Του πρόσωπο. Ἡ
 διδασκαλία τοῦ Κυρίου είναι οὐσιαστικά ἡ
 ἀποκάλυψή Του πρὸς τούς ανθρώπους ζωντα-
 νά και ἀδιάψευστα. Ὅταν μιλάει,
 ἀποκαλύπτει τά μυστήρια τῆς Θεότητος, ξεδι-

πλώνει τό σχέδιο τῆς παγκόσμιας σωτηρίας, ἐπανοτοποθετεῖ τήν κτίση στήν πρωταρχική τάξη καί ἁρμονία, ἀνοίγει τίς πύλες τῆς αἰωνιότητος μέ τά «ρήματα ζωῆς αἰωνίου», πού μεταδίδει στούς ἀκροατές Του.

«Ἦν δέ διδάσκων» ὁ Ἰησοῦς στή Συναγωγή ἐκεῖνο τό Σάββατο. Θέλησε νά διδάξει ποιός εἶναι ὁ ἀληθινός Νομοθέτης. Θέλησε νά δείξει ποιός ἔχει τό δικαίωμα νά βάζει τά ὅρια στήν ἀγάπη καί στήν προσφορά. Θέλησε νά δείξει πώς ἡ ἀργία τοῦ Σαββάτου θεσμοθετήθηκε, γιά νά ξεκουράζονται οἱ ἄνθρωποι ἀπό τόν καθημερινό ἀγώνα τῆς ἐπιβίωσης καί νά δίνουν στόν ἑαυτό τους τή δυνατότητα μία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας νά τήν ἀφιερώνουν στή λατρεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ Σαββατιάτικη ἀργία δόθηκε, γιά νά ἀπολαμβάνουν οἱ ἄνθρωποι τούς καρπούς καί τά σημάδια τῆς ἀποκάλυψης καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Αὕτη ἡ ἡμέρα εἶχε σάν σκοπό νά δραπετεύουν ἀπό τά γήινα μέτρα καί σταθμά καί νά πετοῦν στά οὐράνια σκηνικά τῆς πραγματικῆς τους ἀξίας, διότι ὁ

ἄνθρωπος δέ φτιάχτηκε γιά νά σκύβει στή γῆ,
 ἀλλά γιά νά κοιτάζει πρὸς τόν οὐρανό. Ἡ
 ἀργία τοῦ Σαββάτου εἶχε σκοπό νά βοηθήσει
 τοὺς ἀνθρώπους νά δείχνουν τὴν ἀγάπη τους
 στὸν Θεό, τὴν ἀγάπη τους στοὺς συνανθρώ-
 πους τους, τὴν ἀγάπη τους στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό
 τους καὶ τὴν ἀγάπη τους στὰ ὑπόλοιπα πλά-
 σματα τῆς δημιουργίας. Τὸ Σάββατο ἦταν τό
 δῶρο τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο. Γι' αὐτό ὁ Κύ-
 ριος εἶχε πεῖ ὅτι τὸ Σάββατο ἐγινε γιά τὸν
 ἄνθρωπο καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος γιά τὸ Σάββατο.
 Αὐτὴ τὴ σχέση τοῦ νόμου μέ τὴ ζωὴ ἤθελε νά
 διδάξει ὁ Χριστὸς ἐκεῖνο τὸ Σάββατο στή Συ-
 ναγωγῇ. Ἦθελε νά δώσει τὸ μήνυμα ὅτι ὁ νό-
 μος ἐξυπηρετεῖ τὴ ζωὴ καὶ δόθηκε γιά νά κά-
 νει τὴ ζωὴ πιὸ ὁμορφῇ. Ὁ νόμος δέν καταδυ-
 ναστεύει καὶ δέν πνίγει τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων,
 διότι τότε δέν εἶναι νόμος, ἀλλὰ εἶναι τυραννί-
 α. Ὁ ἀρχισυνάγωγος, πού παρίστανε τὸν σοφὸ
 καὶ νομομαθῇ, δέν ἤξερε τὸ νόημα τῆς ἀργίας
 τοῦ Σαββάτου καὶ τὴν πραγματικὴ σημασία
 τοῦ νόμου πίσω ἀπὸ τίς τυπικὲς διατάξεις.

Ἐρμῆνευε τόν νόμο τοῦ Θεοῦ σύμφωνα μέ τά πάθη του. Παρερμῆνευε τή γραπτή θεία διδασκαλία, γιά νά ἐξυπηρετεῖ τόν ἐγωισμό καί τά συμφέροντά του. Ἡ συμπεριφορά του εἶναι ἡ τυπική συμπεριφορά τοῦ ἀνθρώπου πού θρησκεύει, ἀλλά δέν πιστεύει!

«Ἦν δέ διδάσκων» ὁ Χριστός στή Συναγωγή ἐκεῖνο τό Σάββατο, μέ σκοπό νά δείξει τή διαφορά μεταξύ τῆς θρησκείας καί τῆς πίστεως. Ἡ θρησκεία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας. Ἡ θρησκεία σκοτώνει τόν ἀληθινό Θεό. Ἡ θρησκεία ἔχασε τόν ἀληθινό Θεό. Στή θέση Του δημιουργεῖ ἕναν ἄλλο θεό, βολικό, ψεύτικο, πού ἐρμηνεύεται κατά τό δοκοῦν. Ἡ θρησκεία εἶναι ἀνθρώπινο κατασκεύασμα καί γι' αὐτό βρίθει ἀπό πλάνες. Ὁ Χριστός ἔρχεται στή θέση τῆς θρησκείας νά βάλει τήν πίστη, νά ἀποκαλύψει τή Θεότητα στόν κόσμο. Ὁ Κύριος ἀποκαλύπτεται καί δημιουργεῖ τήν πίστη πρός τό πρόσωπό Του. Ὁ Ἰησοῦς δέν περιμένει νά Τόν ἀνακαλύψουν οἱ ἄνθρωποι. Μόνος Του

ἀποκαλύπτεται σ' αὐτούς καί κτίζει μία ζωντανή σχέση μαζί τους. Ἡ πίστη στόν Χριστό δέν εἶναι θρησκεία. Εἶναι σχέση ἀγάπης, ζωῆς καί ἀπόλυτης ἐμπιστοσύνης στό πρόσωπό Του. Ὁ πιστός δέχεται τή θεία ἀποκάλυψη καί βυθίζεται μέσα σ' αὐτή. Ἀφήνει τόν ἑαυτό του στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί κουρνιάζει στή θεϊκή ἀγκαλιά. Δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό ἀποδείξεις καί λογικές συναρτήσεις. Εἶναι ὅπως τό παιδάκι, πού χαίρεται τήν ἀγκαλιά τοῦ πατέρα του. Δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό ἀποδείξεις ὅτι ὁ πατέρας του ὑπάρχει. Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ δέν βάζει κάποιες τυπικές θρησκευτικές διατάξεις πού ἐξυπηρετοῦν κάποια θρησκεία. Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ καθαρίζει ἀπό τή βρωμιά τοῦ κακοῦ καί θεραπεύει ἀπό τήν ἀσθένεια τῆς ἁμαρτίας, μέ σκοπό νά προετοιμάσει τόν ἄνθρωπο γιά νά ἀντέξει τήν ἐπαφή του μέ τόν Θεό. Ὁ ἀπροετοίμαστος ἄνθρωπος δέν ἀντέχει τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτό Τόν ἀπορρίπτει. Ὁ πιστός καθαρίζεται καί φωτίζεται, γιά νά μπορεῖ νά σηκώσει τό μεγά-

λο βάρος τῆς θεϊκῆς παρουσίας μέσα του, γιὰ νά μπορεί νά ἀντέξει τήν ἔνταση τῆς χαρᾶς καί τῆς πληρότητας ἀπό τήν ἔνωσή του μέ τόν Θεό.

«Ἦν δέ διδάσκων» ὁ Χριστός ὄχι μόνον τότε ἀλλά καί τώρα καί πάντα. Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ ἀκροατές τῆς διδασκαλίας Του καί καλούμαστε νά γίνουμε καί συνεπεῖς μαθητές. Νά κατανοήσουμε πώς μέ τή διδασκαλία Του ἀποκαλύπτει τή Θεότητα, ἐλευθερώνει ἀπό τίς τυπικότητες καί χτίζει τή σχέση τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης μαζί Του, ἡ ὁποία εἶναι ἡ σωτηρία καί ἡ λύτρωσή μας ἀπό τώρα καί γιὰ πάντα. Ἀμήν.